

var derimod Socialdemokraternes Modstandere, der bar Sejren hjem. Endskønt Socialdemokraterne dog nærmest stemte sammen med Centrum paa Rigsdagen, havde de ikke tilstrækkelig mange Stemmer til at vinde en Valgsejr. Jeg vil ikke sige, at de tabte Stemmer, for det gjorde de vistnok ikke. Men hele den Position, de havde indtaget, virkede saaledes, at der blev afgivet mange Tusinde Stemmer flere mod Socialdemokraterne, end der nogen Sinde tidligere er fremkommet ved Valgene dernede. Og det var da kun et Bispørgsmaal, Striden drejede sig om. Tænk, om der nu kommer en Nationalbevægelse frem i Tyskland af langt større Kraft. — hvor blive saa Socialdemokraterne af, tro de Herrer? Jeg tror, at mange af dem da ville gaa til de mere borgerlige Partier, som man plejer at kalde dem, og jeg tror, at man ikke vil mærke videre til Socialdemokraterne.

At bygge paa en socialdemokratisk Bevægelse i Tyskland er — specielt for os — at bygge paa Sand. Det fører ikke til noget.

Men sæt saa, at en Neutralitetskrænkelse fandt Sted, og at vi ikke tilstrækkelig havde forberedt os mod denne, og sæt, at Freden sluttes, og at Sagerne skulle afgøres efter Krigens Slutning — tror det ærede Medlem, at det saa bliver de tyske Socialdemokrater, der møde til den europæiske Koncert, hvor Sagerne skulle afgøres? Jeg tror det ikke. Det ligger vistnok meget langt ude i Tiden, inden man kan vente, at det bliver Socialdemokraterne, der møde i røde Diplomatrækker til saadanne Sammenkomster for at afgøre Landenes Skæbne, og det vilde være alt for risikabelt for os at ordne vore Sager med den Udsigt for Øje, at de tyske Socialdemokrater skulde tage sig af dem, naar den europæiske Koncert træder sammen for at afgøre de Folks Skæbne, som have været berørte af Krigen. Jeg mener, det er alt for fantastisk, hvad det ærede Medlem der har stillet op, til at vi kunne bygge vort Lands Fremtid derpaa.

Eller lad os sætte, at det blev et Stridsspørgsmaal, der skulde afgøres ved Haagerdomstolen, tror det ærede Medlem, at det saa bliver Socialdemokraterne, der foreløbig ville faa Flertal ved Haagerdomstolen og blive de afgørende der? Jeg tror det ikke. Nej, lad os tage og stikke Fingeren i Jorden og lugte, hvor vi ere, det er ikke saa gal en Sætning den, lad os se, hvor det er, vi staa. Naar vi have gjort det, tror jeg, vi kunne sige, som jeg

sagde, første Gang jeg havde Ordet, at dette Afrustningsforslag, hvor velment det end kan være — og jeg skal være den sidste til at underlægge det urene eller slette Motiver, det vil jeg ikke gøre, og det tror jeg, der ikke er nogen Fristelse til at gøre for Folk, der virkelig ville se nøgternt paa Sagen —, og hvor gode Motiver det end i det hele kan have, er et farligt Eksperiment at komme ind paa. Det er kun et fantastisk Billede, der her er stillet op for os. Det er muligt, at det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) tror, at han med dette Forslag kan vinde Tilslutning rundt omkring paa Valgtribunerne. Jeg tror det nu ikke. Og derfor mener jeg, at naar vi komme ud paa Valgtribunerne, vil det ærede Medlem fra Aarhus slet ikke tale om sit Afrustningsforslag, men derimod vil han give sig til at tale om det Forslag, vi andre have stemt for. Derfor har det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) heller ikke talt meget om Afrustningsforslaget, men han tilsagde de radikale socialdemokratiske Stemmer rundt om i Landet. Det var sikkert Ord, som klang sødt i mange Øren, og som derfor ogsaa i Gaar gjorde sin Nytte, det tvivler jeg ikke om. Men jeg tror, at naar disse socialdemokratiske Stemmer rundt omkring i Landet skulle bruges til Støtte for de radikale, bliver det ikke Afrustningsforslaget, der skal tales stærkt om, saa bliver det andre Ting, saa bliver det kun det rent negative at angribe de Partier, der ville have et positivt Resultat ud af de Sager, vi her forhandle om.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om de radikales Stilling. Om den sagde jeg, at det, de foreslog, fandt jeg at være langt fra fyldestgørende for det Formaal, som ligger for os, langt fra at være fyldestgørende til Opretholdelse af Neutraliteten, og det er jo det, vi have arbejdet paa, dels i Forsvarskommissionen og dels nu. De radikales Stilling er ikke saa klar som Socialdemokraternes, det skal jeg straks bemærke, og kan ikke være det, fordi de radikale her indskrænke sig til at foreslaa en Hærlov og intet videre. Om Flaaden have de ingenting, om Befæstningsanlæg ikke heller, det skulde da blot være det, at de foreslaa Nødlæggelse af Københavns Landbefæstning og vel Søbefæstningen med. Men det er selvfølgelig ikke de radikales Mening at indskrænke sig til en Hærlov, de ville selvfølgelig ogsaa have en Flaade. Det er flere Gange udtalt her, det er endog udtalt af det ærede Medlem for